

Лист ДФС від 03.04.2017 № 6857/6/99-99-15-02-02-15

Державна фіскальна служба України розглянула лист щодо визначення окремих операцій контрольованими та, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), повідомляє.

Щодо періоду застосування переліку організаційно-правових форм нерезидентів в розрізі держав (територій) у разі його затвердження для визнання операцій контрольованими

Підпунктом «г» п.п. 39.2.1.1 п.п. 39.2.1 п. 39.1 ст. 39 Кодексу передбачено, що контрольованими операціями є господарські операції, що здійснюються з нерезидентами, які не сплачують податок на прибуток (корпоративний податок), у тому числі з доходів, отриманих за межами держави реєстрації таких нерезидентів, та/або не є податковими резидентами держави, в якій вони зареєстровані як юридичні особи. Перелік організаційно-правових форм таких нерезидентів в розрізі держав (територій) затверджується Кабінетом Міністрів України.

Відповідно до п. 41 підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу господарські операції, визначені п.п. «г» п.п. 39.2.1.1 п.п. 39.2.1 п. 39.1 ст. 39 Кодексу, визнаються контрольованими з дати набрання чинності переліку організаційно-правових форм нерезидентів в розрізі держав (територій), затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до п.п. «г» п.п. 39.2.1.1 п.п. 39.2.1 п. 39.1 ст. 39 Кодексу.

Разом з цим обсяг господарських операцій з кожним контрагентом, визначений п.п. 39.2.1.7 п.п. 39.2.1 п. 39.2 ст. 39 Кодексу (10 млн. грн. за вирахуванням непрямих податків за відповідний податковий (звітний) рік) розраховуються для контрольованих операцій за підсумками всього 2017 звітного (календарного) року.

Постанова Кабінету Міністрів України щодо переліку організаційно-правових форм нерезидентів в розрізі держав (територій), про який йдеться в п.п. «г» п.п. 39.2.1.1 п.п. 39.2.1 п. 39.1 ст. 39 Кодексу на сьогодні знаходиться на погодженні зацікавлених центральних органів виконавчої влади.

Щодо підтвердження резиденства контрагента – нерезидента при здійсненні контрольованих операцій

Поняття «нерезиденти, які не сплачують податок на прибуток (корпоративний податок), у тому числі з доходів, отриманих за межами держави реєстрації таких нерезидентів» та «нерезиденти, які не є податковими резидентами держави, в якій вони зареєстровані», не є тотожним термінами, так як визначають різне коло нерезидентів. Статус податкового резиденства може бути підтверджено, зокрема довідкою, яка видається компетентним (уповноваженим) органом відповідної країни, визначеним міжнародним договором України, за формою, затвердженою згідно із законодавством відповідної країни, і яка повинна бути належним чином легалізована, перекладена згідно з законодавством України (п. 103.5 ст. 103 Кодексу).

Щодо підтвердження нерезидентами сплати податку

Стаття 39 Кодексу не визначає документ та орган, який має видавати документ для підтвердження сплати податку на прибуток (корпоративний податок) нерезидентом, організаційно-правова форма якого включена до переліку, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

Документом підтвердження сплати податку насамперед може бути документ, що видається фінансовим (податковим) органом або його повноважним представником відповідної країни, за формою, затвердженою згідно із законодавством відповідної країни, який повинен бути належним чином легалізований, перекладений відповідно до законодавства України.

Щодо застосування переліку держав (територій) для визнання операцій контрольованими

Відповідно до п.п. «в» п.п. 39.2.1.1 п.п. 39.2.1 п. 39.2 ст. 39 Кодексу контрольованими операціями є господарські операції платника податків, що можуть впливати на об'єкт оподаткування податком на прибуток підприємств платника податків, а саме, господарські операції, що здійснюються з нерезидентами, зареєстрованими у державах (на територіях), включених до переліку держав (територій), затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до п.п. 39.2.1.2 п.п. 39.2.1 п. 39.2 ст. 39 Кодексу, або які є резидентами цих держав.

Під час визначення переліку держав (територій) для цілей п.п. «в» п.п. 39.2.1.1 п.п. 39.2.1 п. 39.2 ст. 39 Кодексу Кабінет Міністрів України враховує такі критерії (п.п. 39.2.1.2 п.п. 39.2.1 п. 39.2 ст. 39 Кодексу):

держави (території), у яких ставка податку на прибуток підприємств (корпоративний податок) на 5 і більше відсоткових пунктів нижча, ніж в Україні;

держави, з якими Україною не укладені міжнародні договори з положеннями про обмін інформацією;

держави, компетентні органи яких не забезпечують своєчасний та повний обмін податковою та фінансовою інформацією на запити центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику.

Станом на 01.01.2017 та по сьогодні в Україні діє та є чинним перелік держав (територій), які відповідають критеріям, установленим п.п. 39.2.1.2 п.п. 39.2.1 п. 39.2 ст. 39 Кодексу, затверджений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16.09.2015 № 977-р.